

Ene, men ikke alene

Melodi og sats: Allan M. V. Diehl 2019

♩ = 92

1. E - ne, men ik-ke a-le - ne, vand-rer jeg hen o-ver ste - ne,

5 for - to-vets fli-ser og grus, — går mel-lem gav-le og mu - re,

9 skæ-ve ge-sim-ser og sku - re hen til min kir-ke, mit hus. —

2. Ofte, når travlheden truer,
giver de hvælvede buer
sjælelig lindring og ro,
her er min kilde og klippe,
her jeg i tanken tør slippe
livet og mærke det gro.

4. Ene i storbyens ørken
bukked' jeg under for tørken,
tørred' mit hjerte helt ud,
tørstig blandt tørstende sjæle
gav jeg min ensomhed mæle,
bad jeg om hjælp hos min Gud.

6. Går du med Ham, skal du finde,
ikke derude, men inde,
vand til at stille din tørst,
mættet med dråber så milde,
flyder Hans kærlighedskilde,
evig blandt kilder og størst."

3. Ensom blandt tusinde andre
kan man i storbyen vandre
uden at unde sig hvil,
gaderne ligger som øde,
travle, men underligt døde,
blotted' for venlige smil.

5. Svaret mig fyldte med glæde,
faldt på mit hjerte som væde,
blev mig et håb og en bøn:
"Ene, men ikke alene,
vandrer du hen over stene
sammen med Kristus, min Søn.

Poul Michael von Bülow 2019